

**Et sandfærdigt og meget forunderligt Stort Mirackel Seet paa et Dreng-Barn/som
indeværende Aar er født udi Dantziger Werder ved Dantzig/hvilket blev tre gange
forandret for Præsten ved Daaben førend det blev døbt/som nærværende Figur
udviser/og denne Viise udførlig beskriver og forklarer/
Tilligemed hvad hem??te Barn taledede og spaade førend det døde.
Viisen er Ord fra Ord som den Tydske der er tryckt udi Dantzig/
og siungis som: Du Gud vor Vor Herre ey med os staa
Trykt Aar 1720**

1.

I Verden meget høris der
I mange Aar og Dage/
Nu det som got og gavnligt
er/Nu Modgang/Vee og klage;
Jeg nu og noget her fremfør/
Som mangan en Foundring giør/
Naar dedet ret betragter:

2.

Ved Dantzig det passeret er
Som jeg nu aabenbare Udtydelig
for een og hver I Sandhed
vil forklare: En Qvinde
kom i Barsel-seng/Og da hun
havde født en Dreng/Lod ham
Til Daaben bære.

3.

De strax det barn til Præsten bar/
At hand det døbe skulde/
Men som det alt forandret
var/da sagde hand tilfulde:
Hvad skal vel dette Lam med
Daab/Strax efter gick dend

gandske Haab Med barnet til
sin Moder.

4.

Da var det alt et barn igjen/
Og ingen Lam at kiende/
de sagde og til Moderen/Ved
Daaben/hvad monn'hende:
Hun sagde: Tager Barnet bort/
Og gaar dermed til Præsten
fort/Nu skal hand det nok døbe.

5.

Der Præsten Barnet atter
fick Og vilde det indlemme I
Daaben efter Christen skick/da
sig begyndte at skremme De
Faddere for i gestalt det Barn
en Karp var overalt/Og
Præsten det en døbte

6.

Saa bar de det til Moderen
Og monne da forlange En
Ende/at de hiem igjen Enhver
til sit kund' gange; Hun sagde:
Det vist døbis maa/Det
er en Dreng og bliver saa/bær
det kun hen til Præsten;

7.

Saa bar de Præsten Barnet
hen/Bad det at givis Daaben
der om blev bedt med ydmyg

Bøn Af gandske Fadder haaben;
Men da hand Barnet
toeg/det strax Omvendt blev
til et Korne-Ax/Hvorpaa tre
straa har været;

8.

Den Præst gav Lyd/og
sagde her: Jeg vil det Barn nu
døbe/Thi som tre Koren-Ax
det er/Kand Svig ey underløbe;
Hvorpaa hand døbte det
og snart/Og Fadderne de med
en Fart Bar Barnet til sin
Moder.

9.

Saa snart de nu i Huuset
kom Og Sagen mon beskrive/
Og selv Forældrene fornam/
der's Barn var døbt i Live/
de kyste Barnet gladelig/Men
hør hvad ydermeere sig Med
barnet mon tildrage:

10.

Det Barn oploed da strax
sin Mund/Og mon tilkiende
give: I gjorde ret i same stund
Imens jeg var i Live/I som
tre Ax mig døbet har/Thi med
et rig og Frugtbart Aar I bliver
vist begavet;

11.

I/dette Aar/ velsignis skal
Med Korn og megen Brøde/
De Huuse rommer ey det Tal/
som samlis ind til føde; Men
var jeg bleven døbt et Lam/da
Krigen til hver Slegt og stam
Sig havde hart indtrænget.

12.

Og da jeg var en Karpe/mig
Om I da døbt lod blive/Een
Vand-floed stor da skulde sig
Forskredelig indgivne; I den
sted saar I Roe og Fred Og
Guds Velsignelse dermed/det
givis hver tilkiende.

13.

Derpaa saa døde Barnet
bort Efter saa kort en stunde/
Forældrene de ey et Ord For
Frygt udtale kunde/og Fadderne
gick hver sin Vey Og ald den
Handel og den Rey For hver og een
kundgiorde.

14.

Derfor O Menniske tænck paa
Guds Godhed overmaade/Lad dig
og vel til Hierte gaa Hans Miskundhed
og Naade/For Kriig hand giver
Roe og Fred/Vor Hunger hand og

mætter med/Med alt got os velsigner.

15.

Tak hanem som forsørger dig Med
Klæde og med Føde/Som straffer
Synden visselig/Gjør haarde Hierter
bløde/Derfor gjør Poenitenz og bod/
Fald GUD i Ydmyghed til Fod/At
hand dig maa velsigne.